

>> Ni moros ni cristians Siscu Baiges · PERIODISTA

Més e-cristians, no, gràcies

Els mitjans de comunicació fan massa cas dels exponents d'un catolicisme ròneg per alimentar suposats debats ja superats

Una societat democràtica és, entenc, aquella en la qual totes les opinions—llevat de les que conviden a la violència—han de tenir cabuda i ser escoltades i debatudes. Per això, tothom ha de tenir el dret a ser entrevistat i a participar en els mitjans de comunicació de tota mena que existeixin. Però també entenc que hi ha idees i personatges que no haurien de ser potenciat pels mitjans de comunicació públics, a partir del malentès que el que interessa és que hi hagi debat i per això cal buscar dues postures confrontades perquè es vegin clares les dues posicions. Aquest raonament porta alguns mitjans a donar veu a posicions carrinçones. I ens trobem amb situacions esperpèntiques en les quals es dona veu a personatges rònecs i que no contribueixen amb els seus debats i les seves preses de posició a fer avançar la cultura democràtica i progressista.

«Hem de trobar un capellà carca que ens justifiqui que el matri-

moni gai és una aberració», escoltem a vegades a les redaccions de ràdio i de televisió. «Tu no tenies el contacte d'un que estava contra les relacions prematrimonials? És que estic muntant un debat sobre sexualitat adolescent i m'aniria bé per embollicar la troca», ens diuen també.

Doncs, no. Els debats del passat són del passat. Prou pena tenen els d'Al-Jazira, que passen pel suplici de donar veu a imams amb mentalitat medieval per les raons que ells deuen saber! No necessitem e-cristians que ens donin la llaua i ens defensin idees que ja no són presentables a l'Europa del segle XXI.

Podem debatre si el matrimoni homosexual no és una absurda paròdia del matrimoni heterosexual i un atac a la línia de flotació al lliure amor i atracció entre persones. Fem periodisme pensant en els joves d'avui i de demà, no en els joves d'ahir, els vells d'avui, els morts del demà! ■

>> L'Avener

Jordi Martí i Font · PERIODISTA

14 de febrer, l'ensenyament públic no es veni

S'ha convocat una vaga general en l'educació a Catalunya perquè no tiri endavant la Llei d'educació catalana (LEC)

La convocatòria inclou tots els sindicats de docents i tots els d'alumnes. I, per això mateix, fa setmanes que el conseller d'Educació, Ernest Maragall, va de bòlit per aturar-la.

És una llei que continua la línia de privatitzacions i desmuntatge de l'Estat del benestar que tan bé ha fet el tripartit post-CiU. No s'hi utilitza la paraula *privatització* perquè entre totes i tots hem aconseguit que passi a tenir un sentit negatiu, però sí que les relacions entre escola i empresa hi creixen, amb direccions allunyades de la docència i més poder de decisió que l'actual i desregularitzacions de les condicions de part del professorat a través de fundacions externes (tipus Pere Tarrés).

El camí que marca la llei no va cap a Finlàndia (model mediàtic d'excel·lència), sinó cap a la Gran Bretanya, on pot haver-hi instituts amb mòduls educatius de nutri-

ció participats per empreses com McDonald's, les quals, a part de dotar econòmicament els centres i participar en la gestió, es renten la cara i es doten de mà d'obra barata des de l'escola.

Per una llei que assegurí un mínim del 5,4% del PIB dedicat a educació (mitjana de l'OCDE), allunyat del 2,1% actual, contra l'externalització de serveis (d'al·luders d'acollida i obertes fins a les direccions), per un ensenyament públic i de qualitat no sotmès a les normes del mercat; per una educació que no passi per la productivitat, que redueixi el màxim permès d'alumnes per classe a 25 i millori la dotació dels centres; per la desaparició dels concerts amb les escoles privades i que aquestes es vagin incorporant a la xarxa pública... El 14, cal sortir al carrer per no fer cap a la Gran Bretanya i encarrar el camí finlandès i anar molt més enllà. ■

En defensa de Joan Saura i de Francesc Baltasar

Jordi Serrano
DIRECTOR FUND.FERRERI GUÀRDIA

Els responsables d'Iniciativa en el Govern són víctimes d'atacs injustos

Sóc un dels qui van dir i escriure que els semblava un error que els d'IC optessin per agafar les catteres d'Interior i de Medi Ambient. M'agrada que les forces d'esquerres prefereixin educació, sanitat, etc. Digueu-me antic i encertareu. Ara bé, estic fart de les crítiques que aquests dies s'han dirigit als consellers Joan Saura i Francesc Baltasar.

Començarem pel tema més frívol: el dels cotxes. Molta gent ha criticat de sempre Iniciativa per defensar el transport públic. Semblava que això era cosa de *neohippies* ancorats als seixanta. Mentrestant, els dirigents polítics i de mitjans de comunicació que mai no van amb tren se'n reien. Ha calgut el col·lapse del servei de rodalia gràcies a l'AVE perquè tothom s'adoni que l'economia real funciona gràcies al servei de rodalia i al metro. Al·leluia! Ara el servei de rodalia ja forma part de la preocupació dels empresaris.

Els darrers dies tothom s'ha tirat a sobre de Baltasar per voler reduir la contaminació i el nombre de morts a les carreteres reduint la velocitat a 80 km/h. Penso que a Catalunya hi ha molt desequilibrat que no s'adoni que anar a 140 km/h no és la solució de les seves pobres activitats sexuals. La gent que vol anar ràpidament en la vida és la que no sap en quin direcció va.

L'altre gran escàndol s'ha generat per la idea de reduir l'amplada dels carrils de les autopistes i fer-hi un carril bus. Els dirigents polítics i els periodistes responsables dels mitjans mai no agafen un autobús?

Legeixo que el RACC ha fet un estudi on diu que és molt empenyador que a les ciutats hi hagi vianants, ja que els cotxes han de vigilar de no atropellar-los. En canvi, nosaltres pensem que, si no hi hagués cotxes ni RACC, encara n'hi hauria menys, d'atropellaments. Que pot crítiques que

són els mitjans amb els poderosos!

Passem al segon tema, el de l'intent frustrat d'atemptat islamista a Barcelona. En primer lloc, com a usuari diari del servei de rodalia i del metro, vull felicitar Joan Saura; efectivament, és millor no quedar-se curts en aquesta qüestió. Què havia de fer? Esperar fins a tenir les proves feafentes de l'atemptat en forma de desenes de morts en un túnel de metro? Cal felicitar el conseller Saura perquè ha estat l'únic català que fins avui ha pogut treure alguna cosa de profit del ministre. Per una vegada que Pérez Rubalcaba es porta bé amb Catalunya!

CiU està traslladant a Catalunya el model del PP d'ús del terrorisme com a arma electoral. Lamentable. Fins ara a Catalunya determinades coses s'havien respectat, Jordi Pujol ho sap perfectament. Tampoc no entenc que tothom opini sobre la rerecortina de l'operació. Sembla evident que és obra de serveis d'intel·ligència i aquests

normalment són opacs i usen mètodes alternatius d'investigació. El més lògic és que el que ens expliquin no siguin més que cortines de fum. Que esperen els mitjans, els periodistes i els tertulians, que Saura expliqui la veritat? Si jo tingüés un infiltrat en un grup islàmic radical, l'últim que faria és dir-ho en roda de premsa. Si el que hagués fet són escoltes il·legals, tampoc no ho diria, per raons evidents. En fi, semblen criatures. El més lògic és que el que diguin sigui mentida. A més, si hi ha *pejorados* d'aquests pels carrers, millor discreció, professionalitat policial i bona entesa entre les policies de Catalunya, Espanya i qualsevol racó de món. Els mitjans no poden demanar transparència en aquests temes: és una demanda infantil i perillosa.

Ara bé, el que més m'indigna és que és qüestionari que una força política com IC pugui gestionar bé l'Interior. Segons la meua modesta opinió d'exmilitant del PSUC—força originària d'IC—, de totes les tradicions polítiques democràtiques catalanes la que té més experiència en qüestions policials és, de llarg, la comunista; per tant, la crítica la trobo producte de la ignorància. No saben qui era Enrique Lister? Que ho pregunten a Santiago Carrillo. ■

Hi ha qui no s'adona que anar a 140 km/h no és la solució de les seves pobres activitats sexuals